

domstolene endogsaa meget nøieregnende med at ifjende Straf, selv i saadanne Tilfælde, hvor det Hele har beroet paa en høist ufylldig Overseen, saaledes som da nylig en meget dygtig Underdommer blev idømt en Mulkt for ikke at have afsagt en formel Fængslingskjendelse i et Tilfælde, hvor det var aldeles soleklart, at Vedkommende skulde fængsles, og at hun havde begaaet en meget grov Forbrydelse, for hvilken hun ogsaa blev dømt; Dommeren havde her overset at affige en ganske formel Fængslingskjendelse og blev mulkteret derfor. At man derimod ikke idømmer Straf i saadanne Tilfælde, hvor man mener, at der kun kan være taget et urigtigt Skjøn med Hensyn til, hvorvidt Vedkommende skulde være fængslet, naar de lov-mæssige Betingelser for Fængslingen ere tilstede, er fuldkommen rigtigt, thi det vilde føre til en Tilstand, som vilde være ganske abnorm og i sidste Instants i høi Grad til Skade for Samsundet, om saaledes enhver Embedsmand, naar det af en overordnet Autoritet skjønnes, at han ikke havde skjønnet rigtig, skulde belægges med Straf, men dette var det Gnefte, som af det ærede Medlem blev anført til Begrundelse af denne hans Paastand, som jeg maa tilbagevise som i høieste Grad uberettiget. — Naar det ærede Medlem kom ind paa at tale om den Skik, der er fremkommen med Hensyn til Husundersøgelse, saa ligger der ikke deri noget som helst Andet, end hvad der er fuldkommen rigtigt og normalt, at naar de Vedkommende have en Ret til at modsætte sig Husundersøgelse, og i Tilfælde af, at Politiet indfinder sig, ikke benytter den, saa har man ganske vist en begrundet Ret til at gaa ud fra, at de ikke have Noget at indvende mod, at der foretages Nanfagning hos dem, eller at det ikke er mod deres Ønske, og det forekommer mig, at dette er i fuldkommen Overensstemmelse med Lovgivningen. — Jeg har kun villet fremføre disse Ord for at neblægge Indsigelse mod en, som det forekommer mig, i høi Grad ubegrundet Paastand.

Formanden (S r a b b e): Den sidste ærede Taler havde Ret i, at den ærede foregaaende Taler fremdrog Ting, som ikke ligge for. Naar jeg ikke fandt det nødvendigt at gjøre nogen Bemærkning derved, saa var det, fordi det dog var sat i logisk Forbindelse med det Foreliggende, og fordi jeg troede, at det kunde være uden videre Følger for Forhandlingen. Det viser sig nu ikke at være blevet uden Følger, og jeg vil derfor ønske, at disse uvedkommende Ting herefter maatte blive holdte udenfor Forhandlingen. — Hvad det paa Klagebe Udtryk angaar, som er blevet brugt, nemlig „absolutistiske Tendentser“, da har jeg ikke opfattet det i den Mening, hvori den ærede sidste Taler synes at have opfattet det. Jeg har kun opfattet det saaledes, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) har ment, at Domstolene eller nogle Domstole

handlede under en Lankegang, som naturligere vilde findes under en absolutistisk Statsform end under den nuværende, hvilket er en Mening, der kan være berettiget eller uberettiget, men som i ethvert Tilfælde ikke indeholder noget Fornærmeligt, eftersom Tilstedeværelsen af en saadan Lankegang hos en Domstol er lige saa tilladelig som en anden. Smidlertid maa jeg, da Yttringen faktisk har vakt Anstød eller er opfattet som fornærmelig, beklage, at en Yttring er bleven brugt, som har havt denne Virkning.

Hørup: Jeg skal kun ganske bekræfte, hvad den høitærede Formand nu udsagde som sin Forstaelse af det Udtryk, jeg har brugt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) har ganske Ret i den Maade, hvorpaa han fremstillede mine Udtalelser, naar han mente, at jeg ganske i Almindelighed havde sagt, at vore Domstole vare absolutistiske. (Udfordring af Rimestad). Ja, hvis det ærede Medlem ikke mente det, saa havde han ikke nogensomhelst Grund til Anke. Jeg tillader mig at gjentage, hvad det var, jeg sagde. Jeg sagde, at vore Domstole forsaavidt havde en absolutistisk Tendents, som de vare tilhøielige til i Forholdet mellem Autoriteter og Publikum at stille sig paa Autoritetens Standpunkt, at det var dem mere magtpaaliggende at hævde Myndigheden end Publikums Ret. Det er en Tendents, som Domstolene kunne have, som man kan misbillige eller billige; men det er ingenlunde nogen Fornærmelse mod Domstolene at sige, at de have den. Mange ville paastaa — og jeg antager ogsaa det Parti, hvortil det ærede Medlem hører — at det er en meget nyttig og meget hensigtsmæssig Fremgangsmaade fra Domstolens Side. Jeg antager, at det ærede Medlem endogsaa vil finde, at det er Domstolens Pligt til det Øverste, forsaavidt det kan ske i Overensstemmelse med Retfærdigheden, at hævde Myndigheden over Alt, hvor de staa overfor Tendentser, som anses for farlige, overfor „samsundssøpløsende Tendentser“. Enhver energisk Hævdelse af en Ret betragtes jo fra en vis Side som en Samsundssøpløsning. Det er imidlertid ikke noget som helst Angreb paa Domstolens Retfærdighed, men kun en Udtalelse af, hvad der er den almindelige Lankegang hos Domstolene. — Det tror jeg, at jeg er fuldstændig besejret til at sige, og det forbauser mig, at Noget kan modsige det. — Naar det ærede Medlem mente, at jeg var uberettiget til at udtale mig om Domstolene, saa tror jeg, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) i det Punkt just ikke er den, som kan gjøre Krav paa at være et uwilligt Vidne; men jeg skal ikke forsøge dette videre, end det er nødvendigt for at klare, hvad jeg har sagt, og hvad det ærede Medlem har misforstaaet. Ege saa fuldstændig en Misforstaelse var det, naar det ærede Medlem troede,